Ivanke Lipold

Maribor, 8. XI. 1919.

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D 148, St. 1

Draga Zofka!

Prisrčna Ti hvala za Tvoje pismo. Z veseljem se bom vedno spominjala teh par dni, ko si bila Ti med nami. Nikoli nisem pisala dnevnika – pa ko bi ga pisala, bi bile to brezdvomno najlepše strani do sedaj v mojem življenju. Vse je tako lepo harmoniralo. Vaš varen dom – mi vsi, kar nas je bilo krog mize – ena sama familija – in kar se naših slavnost

tičeje bil razmeroma lep uspeh za
naše podrobno delo. Če tudi
vse improvizirano – se je vse tako
lepo ujemalo. Zdi se mi, ko
bi izmaknili le en kamenček,
bi odvzeli celoti njeno enotnost.
Zato Ti, Zofka, iz srca hvalim, da
si prišla in da si nam pomagala
oveličati naše slavlje. Taki
dnevi so bezdvoma velikega pomena.
Včeraj popoldne je bil pri meni
prof. Cotič – eden naših najbolj
delavnih mož – (aranžer živih slik
pri slavnostni predstavi) Pravil
mi je, da je bilo 29. p. m. slučajno
nekaj Tržačanov v Mariboru in

da jih je naše slavlje presenetilo in
ganilo do solz. Zdi se mi, da
dosežemo v neodrešeni domovini
s takim dnevom več, kot z našimi
bornimi kronami. Brezžični telegraf
ki je spajal slovanska srca med
vojno, jih spaja danes bolj kot
kedaj. Včeraj je prišel v Maribor
nek gospod iz Postojne, ki je baje
pravil, da Lahi za naše ljudi
gospodarsko sjajno skrbijo –
in da vendar vsi naši ljudi
komaj čakajo na odrešenje.

Govorila sva s prof. Cotičem
o Tebi. Tvojega nastopa pri naši
manifestaciji je bil neizmerno
vesel. In to je tukaj splošno

mnenje. Ti si veliko doprinesla-
vem, da Ti je to v zadoščenje.
Veš, Zofka, mi smeni sami si tudi
utrdila vero v sebe, vero v misijo
žene, vero v vrednost vstrajnega
podrobnega dela. Če ni človek
po naravi posebno energičen, mu
lahko slovensko filisterstvo odvzame
ves pogum. (Zdi se mi, da sta nam
je Tebe dala le Praga in Zagreb-
Ljubljana nam Tebe bi ne mogla
dati. Vsaj umreti mora vsak
prej kot pride do veljave.) S tem
nočem nikakor reči, da se štejem
med tiste, ki pridejo po smrti ali celo
pred smrtjo do veljave. Le to bi rada
izpolnila, kar je dolžnost nas

LJUDSKA REPUBLIKA SLOVENIJA
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA

Za g. Morton Ti pošljem za enkrat le te tri oziroma dve karte. Lepega nisem nič več dobila. Mogoče istaknem kaj v Celji — Jutri se peljemo Lah, Franjo in jaz v Celje. Mama pa je v četrtek za par dni „odbrzjala" iz Maribora. Tvoje pismo je dobila med potom na kolodvor. Vas, za katero vprašaš, se imenuje Hoče pri Marib.

Papir, ki ga prilagam, si pri nas pozabila.

Prosim Te pošlji Jugoslov. ženo. Po enkrat vsak letnik — letošnjega pa v dveh eksemplarih.

Pozdravi, prosim Te, vse Tvoje drage, gosp. soproga, g. taščo, g. tasta, Tvojo hčerkico. Upam, da se bomo vendar kedaj upornali.

Srčno Te pozdravlja Tvoja
Ivanka.

Pozdrave od Franja, mame. Dr Lah Ti je že sam pisal.